

De Dijk, Jij Bent

jij bent de zon die toch nog opkomt op een doordeweekte dag

jij bent de vogels in de bomen en de luwte na de slag

jij bent het open raam naar buiten met de wind in het gordijn

jij bent die een twee drie seconden die het altijd mogen zijn

jij bent de neon in de plassen op mijn vrijdagavond vrij

jij bent de stad die ruikt naar parfum als een dame die voorbij

jij bent het broeien van de bassen en de beat gaat alsmaar door

jij bent de stem van mijn verlangen fluisterend in mijn linkeroor

en ik zeg het je nu

voor nu en altijd

ik laat je niet meer gaan

je raakt me niet meer kwijt

want ik hou van u

ik hou van u

jij bent het mes snijdt aan twee kanten en de zalf en de pijn

jij bent de schop onder mijn kloten anders zou ik nergens zijn

jij bent het hart dat ik voel kloppen in de beerput van mijn lijf

jij bent het lied dat zich daar schuilhoudt de tong waarmee ik schrijf

jij bent de nachttrein naar het zuiden weg van al dat maf gedoe

jij bent het huis na lange dagen en we zijn nog lang niet moe

jij bent de maan boven de gebouwen in de olie op de gracht

jij bent de sterren in het duister koninginne van mijn nacht

en ik zeg het je nu

voor nu en altijd

ik laat je niet meer gaan

je raakt me niet meer kwijt

want ik hou van u

ik hou van u

jij bent het rammelen aan de poort van mijn armetierigheid

jij bent de schuilplaats voor de stormen in de geest van deze tijd

jij bent het schudden van de muren in een heilig danslokaal

jij bent de leukste en de mooiste liefste schat van allemaal

jij bent die onverwachte wending die jouw leven met mij nam
jij bent een droom van lang geleden lang voordat je bij me kwam
jij bent de bliksem uit de bergen die de lucht aan stukken scheurt
jij bent het beste allerbeste dat met mij ooit is gebeurt
en ik zeg het je nu
voor nu en altijd
ik laat je niet meer gaan
je raakt me niet meer kwijt
want ik hou van u
ik hou van u